

РЕШЕНИЕ

№ 2819

гр. София, 27.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 15.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11635** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Политическа партия Движение „Да България“ срещу писмо № У-ЗДОИ-35/11.11.2020г. на директора на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ при МФ, в което е обективиран отказ от предоставяне на обществена информация, поискана със заявление № У-ЗДОИ-35 от 29.10.2020г.

Жалбоподателят посочва, че процесният отказ страда от пороци, тъй като в него не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Поради това жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал.1 от АПК. С посоченото заявление е поискана обществена информация относно предмета на арбитражно производство пред Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове във В., инициирано на 26.07.2016г. от Ч., посочен в първоначалния R. for arbitration и в последващите му допълнения до датата на подаване на заявлението. С процесното писмо не се излагат мотиви защо исканата информация не се предоставя, като е нарушена установената от закона форма на административния акт. Не е посочена и конкретна законова норма, която да определя търсената информация като „друга защитена тайна“ по смисъла на чл. 7, ал.1 от ЗДОИ. По този начин се нарушава правото на защита на жалбоподателя. Липсва информация и за предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация в друг закон. Следователно е приложим ЗДОИ, като органът следва да се произнесе с мотивирано решение, което не е спазено. Исканата информация е обществена със служебен

характер с надделяващ обществен интерес, тъй като гражданите могат да си съставят мнение за рисковете за държавния бюджет от оспорването на законността на определени действия и сделки на държавни органи, които са предмет на арбитражното дело. Поради това се иска отмяна на процесния отказ и задължаване на ответника да предостави достъп до исканата информация. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът - директора на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ при МФ, редовно призован, в становище от 15.04.2021г. оспорва жалбата. Счита процесният отказ за мотивиран, тъй като в него са изложени съображения за конфиденциалност на арбитражното производство, по документи от което се иска достъп до обществена информация. Излагат се допълнителни съображения, че исканата информация не е обществена, тъй като оплакванията на ищеца могат да са неоснователни и от тях обществеността не може да се състави обоснована представа за дейността на администрацията. Става въпрос за действия на други лица, различни от задължения субект по ЗДОИ. Освен това в съответствие с Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави арбитражният спор е конфиденциален. В този смисъл по конкретното дело е издадена заповед № 1 от 06.05.2019г. на председателя на Арбитражния съд, в чийто обхват попадат исканите от жалбоподателя документи. Поради това се иска отхвърляне на жалбата. Претендират се разноски. Допълнителни съображения се излагат в писмени бележки по съществото на спора.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в жалбата и приложените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Политическа партия Движение „Да България“ е подала заявление за достъп до обществена информация с вх. № У-ЗДОИ-35 от 29.10.2020г., с което е поискала да ѝ бъде предоставена следната информация от ответника: включена ли е в R. for arbitration и последващите му допълнения, подадени от Ч., Т. – В. и на какво е базирана претенцията на Ч. срещу държавата по отношение на този Т.; какъв е размерът на тази претенция; предмет на иска ли е сделката между Ч. и Д. през 2017год. за продажбата на Т. – В., ако да – твърди ли Ч., че цената е под продажната, какъв е размера на претенцията на това основание; твърди ли Ч., че сделката е престъпление по смисъла на чешкия наказателен закон.

Заявлението е разгледано от компетентните структури в министерството, като видно от писмо на директора на дирекция „Съдебна защита“ до директора на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ при МФ, с предишно писмо от 13.10.2020г. вече е постановен отказ по исканата информация поради конфиденциалност на информацията по международни инвестиционни спорове. В резултат до жалбоподателя е отправено процесното писмо, с което същият е уведомен, че исканата информация вече му е отказана с предишно писмо от 13.10.2020г., тъй като представлява защитена тайна по смисъла на чл. 7, ал.1 във връзка с чл. 4, ал.1, пр.2 от ЗДОИ. Жалбата срещу него е подадена на 24.11.2020г. при липса на данни кога писмото е връчено на жалбоподателя.

По делото е представено писмо на ответника от 13.10.2020г., в което е постановен отказ да се предостави обществена информация по заявление на жалбоподателя от 29.09.2020г., с което е поискано копие от исковата молба на Ч. груп, по която е заведено арбитражно дело срещу България от 2016г. пред Вашингтонски арбитраж.

По делото няма данни този отказ да е оспорен, въпреки указанието на съда в разпоредба на 08.12.2020г. Видно от определение № 3365 от 15.03.2021г. по адм. дело № 2610 от 2021г. на ВАС, V отд-е, исканата с процесното заявление информация не е предмет на отказа от 13.10.2020г. По делото е представена е процесуална заповед № 1 от 06.05.2019г. на председателя на Арбитражния съд, според т. 24.3.2. и 3. от която двете страни трябва да се въздържат да разкриват на трети страни който и да е от документите, представени в арбитражното производство от насрещната страна, както и от книгата или писмените изложения.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата срещу оспорената част от процесната заповед е допустима. Същата е подадена в срок срещу индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване, тъй като обективира отказ от предоставяне на исканата информация. Разгледана по същество, жалбата срещу оспорената част от процесната заповед е основателна по следните съображения:

Постановеният отказ е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.3, ал.1, т.1 от ЗДОИ във връзка със заповед № ЗМФ-515 от 24.07.2020г. на министъра на финансите. Исканата информация представлява „обществена информация“, тъй като е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Неоснователни са възраженията на ответника, че информацията няма обществен характер, тъй като същата касае насочена срещу държавата имуществена претенция от публично предприятие, което предоставя обществени услуги. Същата съгласно чл.11 от ЗДОИ има служебен характер, тъй като се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Съгласно чл. 13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, освен при наличие на изключенията по чл.13, ал.2 от ЗДОИ. В случая се иска информация, съдържаща се в последващи допълнения на исковата молба на Ч. Г. срещу България по заведено от дружеството арбитражно дело. Тази информация дава възможност на гражданите да се запознаят и си съставят мнение за претенциите на Ч. към дейността на органите и на техните администрации във връзка с инвестиционните намерения на дружеството спрямо Т. – В., доколкото осъществяването на същите е изисквало намесата на държавата; във връзка с продажбата на Т. – В., доколкото осъществяването на същата е изисквало разрешения от държавата; във връзка с евентуалната съставомерност на клаузи от договора за продажба като престъпления, доколкото е подаден сигнал до Прокуратурата на РБългария за това. Не е налице изключението по чл. 13, ал.2 от ЗДОИ, защото исканата информация не е свързана с оперативната подготовка на актове на органите, нито съдържа мнения и позиции, подготвени от администрациите на съответните органи във връзка с изграждане на защитната позиция на България по воденото срещу нея дело. Поради това предоставянето на исканата информация е дължимо.

Неоснователно е позоваването в процесния отказ на чл.4, ал.1, пр.2 и чл. 7, ал.1 от ЗДОИ, доколкото тези разпоредби изискват да е налице друг закон, който да предвижда ограничаване на правото на достъп до исканата информация или специален ред за търсенето и предоставянето ѝ. Такъв закон не е посочен като ответникът се е позовал само на правилата, уреждащи воденото арбитражно производство с твърдението, че изискват конфиденциалност. Този аргумент би бил относим, ако жалбоподателят бе поискал достъп до информацията от самия арбитраж.

В случая обаче той иска информацията от МФ, който е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ, и няма друг ред, по който да я получи. Всички възражения относно приложението на Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави, са изложени за първи път в съдебното производство. Същите не фигурират в оспорения отказ, а излагането на мотиви едва пред съда е недопустимо. Доколкото информацията касае интересите на трето лице, е приложим чл. 31 от ЗДОИ, като обаче се съобрази ал.5 на същата разпоредба и се прецени дали става въпрос за един и същ субект – ищец по делото и задължен субект по смисъла на чл. 3, ал.2 във връзка с §1, т.4 от ДР на ЗДОИ, както и позоваването от страна на жалбоподателя на надделяващ обществен интерес с оглед евентуалното натоварване на държавния бюджет с изплащане на присъдени в полза на ищеца суми. Административният орган дължи тази преценка на основание чл. 13, ал. 4, във вр. с § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, като негова е тежестта на оборване на презумпцията по § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, за което следва да се изложат съответни мотиви.

Предвид изложеното отказ на директора на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ при МФ от предоставяне на обществена информация, поискана със заявление № У-ЗДОИ-35 от 29.10.2020г., обективиран в писмо № У-ЗДОИ-35/11.11.2020г., следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания.

С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 41-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Политическа партия Движение „Да България“ отказ на директора на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ при МФ от предоставяне на обществена информация, поискана със заявление № У-ЗДОИ-35 от 29.10.2020г., обективиран в писмо № У-ЗДОИ-35/11.11.2020г.

ВРЪЩА преписката на директора на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ при МФ за ново произнасяне по заявление № У-ЗДОИ-35 от 29.10.2020г. на Политическа партия Движение „Да България“ при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: